श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्री मेल्पत्तूर् नारायणभट्टतिरि विरचितम्

॥ श्रीमन्नारायणीयम् ॥

दशक - ८८

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using LaTeX and the Wikner font.

श्रीः

श्रीमते कृष्णाय परब्रह्मणे नमः

श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ श्रीमन्नारायणीयम् ॥

दशक - ८८

सन्तानगोपालोपाख्यानम्

प्रागेवाचार्यपुत्राहृतिनिशमनया स्वीयषट्सूनुवीक्षां
    काङ्क्षन्त्या मातुरुक्त्या सुतलभुवि बलिं प्राप्य तेनार्चितस्त्वम्।
धातुः शापाद्धिरण्यान्वितकशिपु भवान् शौरिजान् कंसभग्ना-
    नानीयैनान् प्रदर्श्य स्वपदमनयथाः पूर्वपुत्रान् मरीचेः॥ १॥

श्रुतदेव इति श्रुतं द्विजेन्द्रं बहुलाश्वं नृपतिं च भक्तिपूर्णम्।
युगपत्त्वमनुग्रहीतुकामो मिथिलां प्रापिथ तापसैः समेतः॥ २॥

गच्छन् द्विमूर्तिरुभयोर्युगपन्निकेत-
    मेकेन भूरिविभवैर्विहितोपचारः।
अन्येन तद्दिनभृतैश्च फलौदनाद्यै-
    स्तुल्यं प्रसेदिथ ददाथ च मुक्तिमाभ्याम्॥ ३॥

भूयोऽथ द्वारवत्यां द्विजतनयमृतिं तत्प्रलापानपि त्वं
    को वा दैवं निरुन्ध्यादिति किल कथयन् विश्ववोढाऽप्यसोढाः।
जिष्णोर्गर्वं विनेतुं त्वयि मनुजधिया कुण्ठितां चास्य बुद्धिं
    तत्त्वारूढां विधातुं परमतमपदप्रेक्षणेनेति मन्ये॥ ४॥

नष्टा अष्टास्य पुत्राः पुनरपि तव तूपेक्षया कष्टवादः
    स्पष्टो जातो जनानामथ तदवसरे द्वारकामाप पार्थः।
मैत्र्या तत्रोषितोऽसौ नवमसुतमृतौ विप्रवर्यप्ररोदं
    श्रुत्वा चक्रे प्रतिज्ञामनुपहृतसुतः सन्निवेक्ष्ये कृशानुम्॥ ५॥

मानी स त्वामपृष्ट्वा द्विजनिलयगतो बाणजालैर्महास्त्रैः
    रुन्धानः सूतिगेहं पुनरपि सहसा दृष्टनष्टे कुमारे।
याम्यामैन्द्रीं तथाऽन्याः सुरवरनगरीर्विद्ययाऽऽसाद्य सद्यो
    मोघोद्योगः पतिष्यन् हुतभुजि भवता सस्मितं वारितोऽभूत्॥ ६ ॥

सार्धं तेन प्रतीचीं दिशमतिजविना स्यन्दनेनाभियातो
    लोकालोकं व्यतीतस्तिमिरभरमथो चक्रधाम्ना निरुन्धन्।
चक्रांशुक्लिष्टदृष्टिं स्थितमथ विजयं पश्य पश्येति वारां-
    पारे त्वं प्राददर्शः किमपि हि तमसां दूरदूरं पदं ते॥ ७ ॥

तत्रासीनं भुजङ्गाधिपशयनतले दिव्यभूषायुधाद्यै-
    रावीतं पीतचेलं प्रतिनवजलदश्यामलं श्रीमदङ्गम्।
मूर्तीनामीशितारं परमिह तिसृणामेकमर्थं श्रुतीनां
    त्वामेव त्वं परात्मन् प्रियसखसहितो नेमिथ क्षेमरूपम्॥ ८ ॥

युवां मामेव द्वावधिकविवृतान्तर्हिततया
    विभिन्नौ सन्द्रष्टुं स्वयमहमहार्षं द्विजसुतान्।
नयेतं द्रागेतानिति खलु वितीर्णान् पुनरमून्
    द्विजायादायादाः प्रणुतमहिमा पाण्डुजनुषा॥ ९ ॥

एवं नानाविहारैर्जगदभिरमयन् वृष्णिवंशं प्रपुष्ण-
    न्नीजानो यज्ञभेदैरतुलविहृतिभिः प्रीणयन्नेणनेत्राः।
भूभारक्षेपदम्भात् पदकमलजुषां मोक्षणायावतीर्णः
    पूर्णं ब्रह्मैव साक्षाद्यदुषु मनुजतारूषितस्त्वं व्यलासीः॥ १० ॥

प्रायेण द्वारवत्यामवृतदयि तदा नारदस्त्वद्रसार्द्र-
    स्तस्माल्लेभे कदाचित्खलु सुकृतनिधिस्त्वत्पिता तत्वबोधम्।
भक्तानामग्रयायी स च खलु मनिमानुद्धवस्त्वत्त एव
    प्राप्तो विज्ञानसारं स किल जनहितायाधुनाऽऽस्ते बदर्याम्॥ ११ ॥

सोऽयं कृष्णावतारो जयति तव विभो यत्र सौहार्दभीति-
    स्नेहद्वेषानुरागप्रभृतिभिरतुलैरश्रमैर्योगभेदैः।

आर्तिं तीर्त्वा समस्तामममृतपदमगुस्सर्वतः सर्वलोकाः
स त्वं विश्वार्तिशान्त्यै पवनपुरपते भक्तिपूर्त्यै च भूयाः॥ १२॥

****